

[Arbejdsministeren]

Jeg stillede før hr. Ole Henriksen et spørgsmål som han ikke har besvaret, og jeg er ked af, at hr. Waldorff beklager sig over, at man overhovedet tillader sig at spørge folk, som har den samme holdning som én selv, men som når til en anden konklusion. Jeg sagde til hr. Ole Henriksen: hvis det er rigtigt, som justitsministeren både her fra talerstolen og skriftligt meget udførligt har sagt til folketinget, at vi de facto er folkeretligt forpligtet til at gennemføre disse ændringer i den danske lovgivning for at opfylde vore forpligtelser i henhold til Menneskerettighedskonventionen, at vi altså er nødt til at gennemføre noget, som strider mod vores holdning med hensyn til lovgivningen, hvad ville hr. Ole Henriksen og socialistisk folkeparti så vælge? Ville man som hr. Waldorff så vælge at sige: Menneskerettighedskonventionen trækker vi os ud af, for den betyder ikke noget for os, vi fastholder vores egen lovgivning, eller ville man som regeringen sige: vi tilpasser lovgivningen? Hvad vil SF gøre? Man kan jo i de stigende opinionstal ligefrem ane et fremtidshåb om socialistisk folkeparti som et egentlig samfundsbærende og regeringsbærende parti, og så bliver man jo nødt til at tage stilling til den slags spørgsmål. Det synes jeg hr. Ole Henriksen stadig væk skylder os et svar på.

Så vil jeg gerne sige til hr. Arne Melchior, at jeg tror, hr. Arne Melchior har ret, når han gør gældende, at et forbud mod eksklusivaftaler på arbejdsmarkedet, som igen ville føre til opblødning af hele vores organisationsstruktur, ikke alene ville være til skade for fagbevægelsen, men også ville være til skade for mange arbejdsgivere. Jeg tror, det ville skabe et fantastisk antal på forhånd uigennemtænkte problemer, hvis man gjorde det. Tænk, hvis man ophævede alle grænseaftaler i dansk industri – det ville blive umuligt at drive virksomhed her i landet. Og det er konsekvensen af at gennemføre et forbud mod eksklusivaftaler. Dermed har hr. Arne Melchior selvfølgelig leveret den bedste argumentation for, at det er uklogt at gøre det, hr. Arne Melchior anbefalede tidligere til folketinget, nemlig at gennemføre et sådant forbud.

Flere har talt om kong Salomon i dag. Nu er det altid vanskeligt at forestille sig, hvad han ville have sagt, hvis han havde levet i dag, men er er én ting, der for mig at se ikke

er tvivl om, og det er, at kong Salomon, hvis han havde levet i dag, aldrig ville have støttet hr. Mogens Voigt, hr. Arne Melchior og andre i ønsket om forbud imod eksklusivaftaler på det danske arbejdsmarked.

(Kort bemærkning).

Hans Jørgen Jensen (S):

Når der tales om kong Salomon, hedder jeg jo næsten Jørgen Hattemager. I øvrigt vil jeg gerne have lov til at sige til hr. Arne Melchior, som jo ikke rigtig besvarede spørgsmålet om aftalefrihed her i landet, at hr. Arne Melchior forudsætter, at loven er gennemført. Ja men hvis der er gennemført en sådan lov, retter man sig naturligvis efter den. Jeg ved ikke, om jeg har inspireret hr. Arne Melchior til at tænke videre og forestille sig, hvordan situationen ville se ud, hvis der var flere organisationer på arbejdsmarkedet. Man kunne tænke sig situationer som dem, man har i Italien og i Frankrig med kristelige organisationer – og Vorherre forbyde, at de overhovedet kommer til eksistens i vores land, i stor udstrækning i hvert fald; så har han da gjort en god gerning her! Men hvis vi også får en kommunistisk fagbevægelse foruden den socialdemokratiske – vil hr. Arne Melchior og de borgerlige partier virkelig være med til at indføre slige tilstande i dette land? Jeg tror det ikke. Hr. Arne Melchior sagde, at en sådan situation nok ville komme til at betyde, at arbejdsgiveren fik nogle vanskeligheder. Ja, det tror jeg også. Men der ville også blive nogle meget store samfundsmæssige vanskeligheder, som man kan sige, at et roligt arbejdsmarked som det, vi har nu i virkeligheden skåner os for. De eksklusivbestemmelser, der bliver indgået i dette land, bliver jo indgået, når der er tale om arbejdsgivere, som i virkeligheden i meget stor udstrækning ødelægger det, der hedder det organiserede arbejdsmarked – jeg har ikke mere taletid – men så fik jeg da også sagt det sidste.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Arbejdsministeren ville tidligere i debatten ikke have ros for noget, han ikke fortjente ros for. Jeg ønsker heller ikke at få ret i noget, jeg ikke har sagt. Jeg har ikke sagt, at